

Громадська організація

МАЙДАН СТРИЙЩИНИ

БУДЬ АКТИВНИМ: ВСЕ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ТЕБЕ

«Якщо ви щось робите, будуть говорити про вас» (Ісус Христос)

«Я твердо вірю в волонтерські душі
Я твердо вірю в душі небайдужі
Я твердо вірю, що любов від Бога,
Та віра щира – наша перемога!»

(З посвяти волонтера члена ГО «Майдан Стрийщини»)

«Нехай наша молодь у кожному поколінні видає людей совісної та глибокої праці... Нехай кожний виростає на громадянина, котрого праця принесе народові і хосен і славу»

(1932 р., червень, Львів, З пастирського послання Митрополита Андрія до вірних на празник Пресвятої Євхаристії)

Листопад - грудень 2015 року

Звіт про діяльність громадської організації «Майдан Стрийщини» за період з 3.12.2014 р. по 25.12. 2015 року

Протягом 2015 року діяльність громадської волонтерської організації «Майдан Стрийщини» була спрямована на два основних напрямки - **в першу чергу - волонтерська допомога мобілізованим зі Стрийщини та пропагування і відстоювання українського.**

Ми усвідомлюємо, що важливо об'єднувати зусилля патріотів в щоденній праці для розбудови нашого міста та нашої країни. Ситуативно та за узгодженням співпрацювали з такими організаціями як міський осередок Конгресу українських націоналістів, міським товариством «Просвіта», «Спілкою солдатських матерів та дружин Стрийщини», «Стрийською Сотнею Січових Стрільців», Молодіжним націоналістичним конгресом, Союзом українок, Стрийським об'єднанням спілки дітей політв'язнів і репресованих України, «Екологічно – туристичним просвітницьким центром «Здоров'я», польським центром м. Стрия ім. К. Макушинського, СГО «Новий Стрий».

Слідкуючи за політичними змінами та висуваючи політичні вимоги, зберігали «політичний нейтралітет» по відношенню до всіх політичних сил Стрийщини. Пріоритетом залишалась громадська та волонтерська діяльність в жовто - блакитних кольорах.

Для забезпечення системної роботи організації прийняті та затверджені наступні документи:

- Положення про збір та використання внесків та добровільних пожертв
- Положення про членство у Громадській організації «Майдан Стрийщини»
- Положення про волонтерство
- Положення про структуру спільноти «БОЙОВІ БДЖОЛИ» при ГО «Майдан Стрийщини».

Для широкого висвітлення діяльності організації створено сайт, відкриті сторінка та група у фейсбуці, відкрита спільнота «Бойові бджоли» ВКонтакті, щомісяця виходить обіжник, про всі найцікавіші події, які планує ГО, оголошується на місцевому телебаченні, повідомляються журналісти місцевих ЗМІ.

Протягом року було проведено двоє позачергових зборів за рішенням Правління для удосконалення організації та внесення змін до Статуту: 16 лютого та 12 травня 2015 року.

Проведено прес конференцію – 13.05.2015 року в Малому залі Народного дому, представлено звіт про роботу організації за попередній період.

13 травня виступили в прямому ефірі ТРК Львів з Ксенією Клим в передачі «З регіонів».

В кінці навчального року представники ГО відвідали всі школи міста та вручили подяки учням та колективам за допомогу у волонтерській діяльності.

Налагоджено взаємний зв'язок зі школами східних областей України. «Бойові бджоли» провели відеоміст зі школою м.Маріуполь.

Протягом року проводилося 4 перевірки діяльності ГО «Майдан Стрийщини», порушень та зловживань не виявлено, до ревізійної комісії скарг не надходило.

Проведено акції та свята

За ініціативи громадської організації «Майдан Стрийщини» в Стрию та Стрийському районі відбулась акція «**Різдвяна вечеря для воїна**». Відгукнулося багато небайдужих людей міста та району. Загалом відправлено 73 посилки загальною вагою 1615 кг. Різдвяні набори продуктів для мобілізованих

стриян відправлені в зону АТО, місця дислокації військовослужбовців - стриян, в Добровольчий Український корпус та добровольчий батальйон «СІЧ»: в міста - Сватове, Лисичанськ, Северодонецьк, Новоайдар, Миколаїв, Володарське, Волноваха, Старобільськ, Артемівськ, Маріуполь, Миргород, Цюрупінськ.

22 січня 2015 року приєдналися до Всеукраїнської акції «Стрічка єднання».

10 березня 2015 р. - до дня ГІМНУ України (наша ініціатива) – з нагоди 150-річчя першого виконання Гімну України та 200-ліття автора гімну М. Вербицького.

14 березня - до дня ЗВИТЯГИ (ініціатива СГО «Новий Стрий»), взяли участь, освятили 10 національних прапорів, які пізніше передали в зону АТО.

До **8 квітня** провели акцію - «ВЕЛИКОДНА ПИСАНКА - ОБЕРІГ ВОЇНА» та «**Збери Великодній кошик для воїна**», які пройшла дуже успішно. Дякуючи небайдужим жителям Стрийщини відправлено 3 тонни продуктів.

26 квітня - акція – концерт разом з Народною самообороною Львівщини.

Взяли участь у літньому та осінньому **фестивалях «Органік-фест-2015»** - представили стріянам козаків Жидачівського козацького полку ім. Виговського, які варили надзвичайно смачний куліш.

21 травня - Громадська організація «Майдан Стрийщини» виступила ініціатором відзначення у Стрию **Дня вишиванки**. 21 травня 2015 року вже ввосьме в Україні святкуватимемо День вишиванки. Організатори свята закликали кожного українця і тих, хто підтримує Україну, одягнути 21 травня вишиванку.

За ініціативи Андрєєвої Галини та Стельмах Валентини відбулася найуспішніша і найцікавіша наша акція: «Здибанка під маскувальною сіткою». Метою акції є – збудити в людях почуття патріотизму, збудити бажання і надалі допомагати тим, хто нас захищає від окупантів, сплести маскувальні сітки, яких так просять стріяни – військовослужбовці, розповсюдження інформації про нашу організацію, збір коштів для патріотів. Мета досягнута частково, робота продовжується.

До Дня Незалежності України провели декілька заходів, а саме:

- концерт, в якому взяли участь місцеві таланти, ведучими були Соболевська Аня та Загорбенський Віталій; пригостила польова кухня;
- в рамках святкування 23 серпня провели зустріч – дискусію «Україна на роздоріжжі». Запросили відомих людей – історика Грицака Ярослава, Мариновича Мирослава, Панкевича Богдана.

25 листопада відзначили річницю

Євромайдану. Тему визначили - «Україна – це Європа». Провели на Майдані Незалежності, де зібралася молодь училищ, коледжу та шкіл міста. Хода йшла по Львівській – Шевченка. Почав захід отець Михайло Коцуровський.

Соболевська Аня – зачитала коротку історію Євромайданів в Україні. Коцур Вікторія – зачитала хронологію Стрийського Майдану. Медюх Олег – вибудував на Майдані «живий» тризуб. Виступ в Народному домі Зеновія Медюха. Виступ танцювального колективу с. Нежухів «Лілея». Конкурс плакатів на тему «Україна – це Європа». Презентація молодіжного крила нашої організації «Бойові бджоли».

14 жовтня – ініціювали привітання та нагородження демобілізованих, учасників АТО до Дня захисника України.

4 грудня 2015 р. - для привітання нашої славної воюючої в/ч 2847 до дня Збройних сил України «Бойові бджоли» підготували віршоване привітання і виступили в МБК. Також подарували 10 освячених національних прапорів.

Молодіжне крило
ГО «Майдан Стрийщини»

25.11.2015 р.

«БОЙОВІ БДЖОЛИ»

Початок 15:00

ЗАХІД

Україна - це Європа

Відбудеться на Майдані Незалежності біля трьох будителів

Інформаційний партнер Gugu.ua

ГРОМАДСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ

З 24 по 26 лютого 2015 року в Польщі, а саме, у старостві Ропчицько – Сендзішовського повіту Підкарпатського воєводства Польщі, відбулися ряд зустрічей в рамках проекту «Технічна допомога Європейського союзу «Польсько – Український форум обміну досвідом спрямований до тривалого і ефективного транскордонного співробітництва». Важливою частиною проекту були конференції та семінари по діяльності неурядових (громадських) організацій. Зустрічі проводилась в рамках проекту Польща - Білорусія - Україна 2007 - 2015. Від громадської організації "Майдан Стрийщини" виступила голова організації Вікторія Коцур з відеопрезентацією про напрямки роботи організації, підкресливши, що головними в діяльності є волонтерство з метою допомоги українській армії та об'єднання патріотичних українських сил для зміцнення і розвитку України.

Пройшли разом з матерями та дружинами мобілізованих Хресною дорогою в Страдчі та Стрию.

Разом з Молодіжним націоналістичним конгресом в рамках кіно марафону нескорених націй організували показ фільму «П'ять днів у серпні».

5 форум Євромайданів пройшов 30.01 – 01.02. 2015 року в Бережанах. Делегатами на ньому стали Назаренко Костянтин та Коцур Вікторія. На форум приїхали представники Євромайданів з Києва, Харкова, Кіровограда, Кременчуга, Рівного, Кам'янець - Подільська та інших областей України, а також з Москви, Брюсселя, Варшави.

В офіс двічі приїздили представники ОБСЄ. Головне, що вони рахують за потрібне – це показати правдиву інформацію про Україну. Питали про наші проблеми, про проблеми військовослужбовців. Неприємно вразило, що звертають увагу на те, що наші чоловіки ухиляються від військової служби.

Відбулася зустріч з прокурором міста. Зустріч пройшла як круглий стіл, говорили про співпрацю, прокуратура надала короткий звіт про свою роботу. Шиманський Віктор говорив про закриття алко-точок, про неофіційну торгівлю алкоголем.

30 червня підтримали ініціативу міського осередку КУН та взяли участь у мітингу до дня «Відновлення державності».

20.08.2015 року - взяли участь у проведенні круглого столу по відкриттю державного «Центру юридичної допомоги» .

8 вересня відбулося знайомство з керівниками Львівської ГО «Спілка соціального захисту бійців АТО та сімей загиблих».

12 вересня – офіційне створення молодіжного крила ГО «Майдан Стрийщини» «Бойові бджоли» - проведена посвята першого рою на могилі загиблого в зоні АТО Тараса Бруса.

Долучилися до ініціативи директора Народного дому та бухгалтера Кут Ольги зробити в Народному домі «Стіну пам'яті» загиблим зі Стрийщини на Майдані та в зоні АТО. Хвостіков Денис запропонував провести 11 жовтня разом з відкриттям «Стіни пам'яті» демонстрацію фільму про ДБ «Азов». Фільм демонстрували в Малому залі.

За ініціативи Веги Степана започатковано проект програми – задуму про створення постійно діючого вишкільного табору на 2016-2017 р.р.. Внесли пропозиції до районної та міської рад.

11 листопада в РДА відбулася зустріч з приводу створення єдиного обласного координаційного центру на базі Львівської обласної державної адміністрації (за розпорядженням Президента від травня 2015 року).

Налагоджено контакт зі школою с. Анадоль Луганської області, куди відіслано листи одноліткам, дитячі малюнки, українські книжки. Також патріотична література відправлена в Маріуполь. Продовжуємо роботу в цьому напрямку.

Листи, запити та звернення

На початку січня 2015 року рішенням правління зроблено запит в міськвиконком про необхідність прийняття на сесії міської ради «Положення про громадські слухання».

Відповідь: в міській раді не прийнято такого положення.

На засіданні земельної та бюджетної депутатських комісій зачитано звернення до голови земельної комісії та відкритий лист до громади міста про відповідність Законам України прийняття рішень про розподіл земельних ділянок, в тому числі, для учасників АТО.

Опубліковано відкритий лист Президентові України Порошенко Петру Олексійовичу з вимогою - негайного вжиття всіх необхідних заходів для проведення всебічного та повного аналізу всього ходу так званої Антитерористичної операції з залученням незалежних військових експертів та представників громадянського суспільства;

- ініціювання проведення у Верховній Раді парламентських слухань з цієї проблеми;

- притягнення до кримінальної відповідальності осіб незалежно від займаних ними посад, які є винними у військових поразках та масовій загибелі українських вояків;

- притягнення до відповідальності за несвоєчасне, невідповідне забезпечення військовослужбовців амуніцією та медикаментами.

Відповідь: лист скеровано в Генеральну прокуратуру.

Опубліковано відкритий лист Народному депутату України по 126-ому виборчому округу Коту Андрію Богдановичу з вимогами

- не допустити обмеження конституційних прав, скорочення рівня життя населення при реалізації Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» та забезпечити максимально можливе зростання соціальних стандартів та гарантій при формуванні бюджетної політики на 2016-2017 роки;

та з проханням оголосити це звернення на засіданні Верховної Ради України і проінформувати громадськість Стрийщини та громадську організацію «Майдан Стрийщини» письмово про заходи, які вживаються державними інституціями України для подолання соціально-економічної кризи.

Відповідь: з нашої точки зору – «відписка».

Опубліковано і скеровано в обласний департамент спільний лист про відкриття реабілітаційного центру для учасників АТО на базі ДЛ №2.

Відповідь: недоцільно.

Підтримали ініціативу Трускавецького Майдану та підписали відозву до громадян про те, що не можуть старі чиновники, які скомпрометували себе при посадах, залишатися на своїх місцях.

Звернулися до Народного депутата України Ольги Богомолець з проханням розглянути і допомогти у вирішенні проблем, які стосуються учасників АТО та мобілізованих.

Декілька листів написали до силових структур міста з метою захисту нашої діяльності.

Звернулися до Народного депутата України Кота А. з проханням довести до народу України шляхом виступу на пленарному засіданні Верховної Ради України нашу підтримку справжнім патріотам України - активістам кримсько - татарського народу і іншим учасникам транспортної та енергетичної блокади Криму.

ВОЛОНТЕРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ

Складено 48 угод з волонтерами, які виконують різні обов'язки на громадських засадах (чергування в офісі, розповсюдження інформації, участь у акціях, допомога військовим...), в тому числі – збір коштів у скриньки.

27 березня 2015р. член правління ГО «Майдан Стрийщини» Ірина Сікора взяла участь у форумі волонтерських та громадських організацій в Херсоні. Відбувся обмін інформацією про досвід у волонтерській діяльності та по їх роботі в рамках законодавства. Найважливішими стали особисті контакти між учасниками форуму.

Відвідали наших вояків у тренувальному таборі в Острозі та подарували їм освячений прапор, а також Великодні подарунки.

За ініціативи стриянина Бармінова Євгена приєдналися до поїздки артистів з виступом перед вояками Національної гвардії, яка відбулася 30 квітня в навчальному центрі с. Раковець, ведучим концерту був Левко Дурко. Відвезли – солодощі від власників ПП «Грабовецький хліб», «Чимич», дитячі малюнки, освячений прапор, який повернувся з підписами вояків до дітей в ЗОШ №3.

Громадська організація «Майдан Стрийщини» постійно зверталась з проханням до начальників місцевих санаторіїв про оздоровлення учасників АТО та членів їх родин. Таким чином вдалося оздоровити 13 осіб.

На базі в/ч 2847 провели навчальний тренінг з тактичної медицини - 19 – 21.11.2015р.

Постійно, щомісяця член організації Дирик Тарас відвідує поранених у Львівському госпіталі. Неодноразово до цих поїздок долучалися своїми пожертвами школи, підприємці міста та району.

Члени нашої організації постійно, щодня, безоплатно допомагають нашим захисникам зі Стрийщини, про що надаємо громаді детальний звіт. Бо пам'ятаємо слова Христа: «Ніхто не спроможен любити більше, ніж тоді, коли він за своїх друзів своє життя віддає» (Йо. 15, 13).

Неоціненна праця ВОЛОНТЕРА, бо будить щоразу в людях прагнення до співчуття та відчуття спільної відповідальності за нашу Україну.

Не будемо пригинатися

«Один старшого віку військовослужбовець підійшов сьогодні до мене після бесіди з особовим складом:

«Ви сказали дуже правильно: вони тут, тому що ненавидять, а ми – тому що любимо! Тепер все зрозуміло. Дякую» 8.04.2015р.)

(З книги «Соняхи» отця Андрія Зелінського – священник Української греко – католицької церкви, член чернечого згромадження «Товариство Ісуса», військовий капелан.)

Кукевича Сергія ми в штабі знаємо вже більше року. Красивий молодий чоловік, тільки тепер з бородою. Зблизила нас спільна діяльність на Майдані та співпраця «Майдану Стрийщини» зі «Стрийською Сотнею Січових Стрільців», членом якої є Сергій. Тепер нам вдалося поговорити, коли Сергій приїхав у коротку відпустку до Стрия.

Як ти, Сергію, попав у зону АТО?

- Мобілізували мого друга Колосова Сергія. Вже на другий день я добровільно прийшов у військкомат, щоб бути разом з ним в зоні АТО. Нажаль, так не вийшло. В минулому, коли ми служили строкову службу, то отримали різні професії. Тому відповідно до військової спеціалізації нас відразу роз'єднали. Колосов зараз в одній бригаді, а я виконую обов'язки топогеодезиста в іншій бригаді. Навчився в с. Немирів керувати артилерійською гарматою і в складі своєї бригади виїхав в зону АТО. Війна швидко вчить. Через короткий час став командиром вогневого взводу. Зараз в моєму підпорядкуванні гармати «Геоцинт». Б'є така гармата на 28-30 км. Нажаль, нас відвели з передової після Мінських угод.

6 грудня – день збройних сил України. Чи вітав вас міністр оборони?

- Міністерство ЗСУ відзначило нашу бригаду як одну із найкращих. Напевно це тому, що у нас дуже добрий командир бригади. Він справжній профі, в минулому пройшов війну в Афганістані. До мобілізації був депутатом обласної ради. Тепер на виборах його знову люди обрали в депутати. Мене 1 грудня 2015 року міністр оборони нагородив знаком пошани «За сумлінне виконання обов'язків».

Номер наказу пам'ятаєш?

- Так, пам'ятаю, звичаю дотримався (сміється).

Чи добре тилове забезпечення?

- Їжа стандартна: тушківка «роги та копита» та «бички в томаті», на які вже не можемо дивитися. Добре, що маємо можливість поїхати в Северодонецьк і купити собі продукти. Воду привозять волонтери. Знову ж таки дякуючи нашому командирі бригади.

Які найбільші міста біля вас?

- Найближче до нас Северодонецьк та Лисичанськ. Лисичанськ дуже зруйнований, але вже потроху починають його відбудовувати. А Северодонецьк – велике гарне українське місто, в якому часто чути українську мову, багато синьо-жовтих кольорів, жителі переважно до нас добре ставляться. Там з перших днів війни створилася проукраїнська самооборона, яка примусила сепаратистів втекти з міста. Нормальні магазини, добрі дороги. На відміну від Донецького регіону, де багато сепаратистів.

Чи контактуєте з сільським населенням?

- Відколи наша бригада стала на позиції, місцеве населення нам допомагає: разом рили бліндажі, давали безкоштовно ліс, підгодовують нас домашніми стравами, дарують грамоти,

подарунки. В одному селі головою сільради є жінка, яка об'єднала громаду і люди не дозволили розірвати навпіл село. Хоча був момент, коли з одного боку села стояли українські вояки, а з другого – сепаратисти. Також є таке село Новотошківка. Це на самій передовій. Там є всього декілька хат, живе декілька людей, але є маленький магазинчик.

До яких засобів масової інформації люди на сході мають доступ?

- Переважно люди дивляться телебачення. Періодично і ми дивимося, в тому числі, російські канали. З російських каналів ллється постійна пропаганда, гола брехня: у всьому винні українці, закликають до знищення «київської хунти», росія всіх хоче захистити. Пропаганда дуже активна і людині, яка не має достатньо знань, важко не засумніватися.

Чи достатньо забезпечені зброєю?

- Хотілось би краще. От, наприклад, планшет, який потрібен для корегування наведення на ціль, мені друзі купували. Необхідно вводити в користування нові технології і програми, якщо стоїть питання, щоб українська армія стала сильною в умовах сучасного озброєння.

Що скажеш про перемир'я відповідно до Мінських угод?

- Коли оголосили перемир'я, з 1 вересня практично припинились обстріли з важкого озброєння, але лише на 1,5 місяці. А тепер практично щодня обстрілюють, вже не кажу про кулеметні та мінометні обстріли.

Сергію, так виглядає з моєї точки зору, що москалі на нас вчать воювати, а ми що робимо?!

- А ми пригинаємося. Але ми не будемо пригинатися. Інша тепер ситуація, іншою стає наша армія, вояки знають за що і за кого воюють.

Розмовляла Вікторія Коцур

ВШАНУВАННЯ

Андрій Корчак та Юрій Дяковський – Герої України!

18 – 20 лютого 2015 р. Україна вшанувала Небесну Сотню. Серед її чорного списку, на жаль, є наші стріяни – Андрій Корчак та Юрій Дяковський. Обов'язком громади Стрийщини було віддати шану Героям та скласти подяку їх родинам. Наша ГО «МайСтр» була ініціатором і організатором вшанування.

У четвер, 19 лютого, заходи розпочались з поминальної панахиди за Андрієм Корчаком у Катедральному Храмі Успіння Пресвятої Богородиці м.Стрия. Окрім стріян, у службі взяли участь побратими Андрія по Майдану з різних куточків України. Згодом була спільна молитва та покладання вінків на Стрийському кладовищі. На Майдані був відтворений Київський Майдан: шини, барикади, чай, кава, зустріч побратимів – майданівців. Андрію Корчаку та Юрію Дяковському було присвоєно звання Герой України.

Пам'ятаймо всіх, хто загинув, захищаючи нас:

КОВАЛЬ ПАВЛО

- (1989 – 2014 р.р.)

Народився 11 липня 1989 року в місті Стрию.

7 серпня 2014 року загинув в районі міста Сніжного Шахтарського району Донецької області. Похований в Стрию.

ЛІ АРТУР - (1984 – 2014 р.р.)

Лі Артур народився 17 червня 1984 році в м. Самарканді. В 1990 році переїхав з мамою на Україну в село Ходовичі Стрийського району.

16 серпня 2014 року сержант 80-ї окремої аеромобільної бригади Лі Артур загинув в Луганській області під час обстрілу терористами з РСЗВ "Град".

Похований в с. Ходовичі Стрийського району.

ШТИНДА МИКОЛА - (1978 – 2014 р.р.)

Штинда Микола народився 5 грудня 1978 року в селі Долішне Стрийського району.

20 серпня 2014 року під час боїв під селищем Георгіївка Лутугінського району Луганської області Микола отримав проникаюче осколкове поранення голови, що стало причиною його смерті.

Похований 31 серпня 2014 року в селі Долішне Стрийського району Львівської області.

ЖИЛІН РУСЛАН- (1965 – 2014 р.р.)

Жилін Руслан народився 6 грудня 1965 року в м. Дрогобич. Кадровий військовик, 14 років прослужив у збройних силах.

21 серпня 2014 р. загинув при виконанні бойового завдання поблизу села Георгіївка Лутугінського району Луганської області. Похований в місті Червонограді, де тепер проживають його дружина і донька. Батьки Руслана проживають у Стрию.

БРУС ТАРАС - (1987 – 2014 р.р.)

Брус Тарас народився 24 травня 1987 року в селі Баня Лисовицька Стрийського району.

Загинув 24 серпня 2014 року під Іловайськом, спасаючи поранених. Похований в селі Баня Лисовицька Стрийського району.

БЕЗРУЧАК АНДРІЙ - (1981 – 2014 р.р.)

Народився 17 січня 1981 року в Астраханській області, місто Капустін Яр.

Капітан 28 окремої механізованої бригади Збройних сил України.

Загинув 25 серпня 2014 року в зоні проведення антитерористичної операції на сході України під час виходу з Іловайського оточення.

Похований в місті Стрию.

БУРДЯК ЮРІЙ - (1991 – 2014 р.р.)

Народився 6 травня 1991 р. в селі Завадів Стрийського району.

Загинув 19 жовтня 2014 р. під час виконання бойового завдання біля села Сміле, Слов'яносербського району Луганської області. 8 травня 2015 року похований у селі Завадів Стрийського району.

ГРИЦАН АНДРІЙ - (1991 - 2015 р.р.)

Народився 6 вересня 1991 року в селі Великі Дідушичі Стрийського району.

Загинув 20 січня 2015 року в боях за Донецький аеропорт, 2 липня його тіло ідентифікували за аналізом ДНК.

8 липня 2015 року, в с. Великі Дідушичі на Стрийщині попрощались з загиблим героєм.

ВАСИЛЕВСЬКИЙ ВОЛОДИМИР - (1990- 2015 р.р.)

Володимир Василевський народився 13 червня 1990 року в місті Стрию.

Життя Володимира обірвала куля снайпера **17 липня 2015 року** під Кримським (Луганська обл.) на 26 році життя.

Похований на Стрийському цвинтарі.

ГУМАНІТАРНА ДОПОМОГА

За зимовий період стріянами було зібрано в Народному Домі багато теплих речей. Залишалося також на складі багато макаронів. Частина речей розібрали біженці, а велика частина залишалась. Оскільки військовослужбовці не потребували цих речей, на правлінні організації було прийнято рішення про відправку гуманітарної допомоги на схід України. Після наведення контактів з адміністрацією Артемівська виявилось, що у них є гостра потреба і в речах і в продуктах. В рамках акції «Схід і Захід разом» вантаж (1600 кг) був відправлений в Артемівськ через «Нову пошту».

Сконтактували через Стрийську районну раду з благодійним фондом «Донецький фонд милосердя», який прислав гуманітарний вантаж для біженців та малозабезпечених. На даний час переселені та малозабезпечені отримують речі зі складу.

**ТАБЛИЦЯ НАДХОДЖЕНЬ ТА ВИТРАТ
ПО ГРОМАДСЬКІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ «МАЙДАН СТРИЙЩИНИ»
за період з 03.12.2014 року по 25.12 2015 року**

Місяці	12	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12
Показник													
НАДХОДЖЕННЯ (грн.)	0												
Вступні внески	0	650	600	-	-	-	50	50	-	50	-	-	100
Членські внески	0	130	270	270	270	270	280	280	280	280	280	280	280
Благодійні пожертви	0	34723	63067	32200	35860	26213	23309	29087	33461	9531	11195	13935	16819
ВСЬОГО	0	35503	64037	32470	36130	26483	23579	29417	33741	9861	11475	14215	17199
ВИТРАТИ (грн.)													
Витрати на утримання персоналу	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Орендна плата та комунальні послуги	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Госпвитрати	0	0	0	0	0	0	1426	0	0	1193	0	0	2097
Витрати на діяльність	0	8432	75861	41299	20823	34142	28751	26270	30395	16608	12871	9458	16161
ВСЬОГО	0	8432	75861	41299	20823	34142	30177	26270	30395	17801	12871	9458	18258
Залишок коштів	0	27071	15247	6418	21725	14066	7468	10615	13961	6021	4625	9382	8323
Кількість діючих членів													28

НЕСПОКІЙНІ ЖІНОЧІ СЕРЦЯ

Бурхлива осінь 2013 року не залишила байдужими членкинь Стрийської міської організації «Союз українок». Усі були прикуті до подій на Майдані. Розривалося серце, боліла душа. Кожен хотів прислужитися Майданові і тим, хто в холоді і небезпеках стояв за волю України. Ми не чекали спеціальних команд, взялися до праці самостійно. У грудні подали до газети «Гомін волі» Звернення до стриян: «Стрияни! Не будьмо байдужими у цей складний для України час! Єднаймося у спільній молитві до Святого Архангела Михаїла, який захистив молодь на Михайлівській площі у Києві. Святий Архангеле Михаїле, своїм світлом просвіти нас, своїми крилами охорони нас, своїм мечем оборони нас!»

Напруження в суспільстві, хвилювання за долю молоді та усіх громадян, що стояли на Майдані, потребували щирої молитви. Тому союзнянки протягом грудня організували у Народному домі щоденну спільну вервицю до Матері Божої за долю України. Щовечора о 18-й годині п'ятнадцять-двадцять осіб збиралися до молитви. На наше запрошення відгукнулися й члени інших громадських організацій: Клубу греко-католицької інтелігенції, «Просвіти», спільноти «Матері в молитві». Просили в Господа і Матері Божої опіки над усіма нами, здоров'я і наснаги тим, хто знаходився на Майдані під холодним зимовим небом.

Згодом налагодили зв'язок і співпрацю з Громадським об'єднанням «Майдан» у Стрию. Союзнянки були частими гостями у штабі, пропонували свою працю, вміння і таланти. Хотілося щось приємного зробити для активістів штабу, підтримати їх щоденну

безкорисливу працю. То ж декламували їм вірші, колядували, віншували на щастя, на добро. Зі штабу ніколи не виходили з порожніми руками: розповсюджували газету «Барикада», відозви ГО «Майдан».

Щовечора приходили на Майдан Незалежності у Стрию: брали участь у Євромайдані міста. Були не пасивними спостерігачами, а твердими патріотами, небайдужими до ситуації в Україні. А коли вже дуже накіпало на серці, виходили до мікрофону. Членкині організації дружно колядували, вітали учасників Майдану. Союзянка Юлія Бандурович у ті місяці написала добірку віршів, присвячених драматичним подіям в Україні, зачитувала їх на стрийському Євромайдані. Ми роздрукували десятки примірників цих поезій і передали їх на Майдан у Києві.

Надійшов Різдвяний час 2014 року. Ми залюбки відгукнулися на заклик штабу ГО «Майдан»: приготували і передали на Майдан у Київ святвечірні страви (вареники, кутю, вушка, рибу, узвар та ін.).

Збиралися на свої засідання у світлиці, переповнені емоціями, схвильовані. Кожна хотіла сказати щось своє, висловити переживання і біль за Україну. Дехто побував на Майдані у Києві особисто. Союзянка, поетеса Теодора Савчинська після поїздки до Києва так висловила свої відчуття: «Я спілкувалася з людьми на Майдані – моє серце розривається, я ридаю». Кожна з нас розуміла, що має статися вибух народного гніву. І ось всіх нас сколихнули події 19 січня, загибель патріотів на вулиці Грушевського у Києві. На одному з чергових засідань почесний

голова стрийської організації Любов Камінська розповіла, що була учасницею кривавих подій 19 січня на Майдані у Києві. Її розповідь про відчайдушну молодь вразила усіх союзянок.

Майдан тривав, ми також не полишали харитативної праці: збирали теплі речі, продукти: здали в штаб ГО «Майдан» 30 книг

для бібліотеки у Херсоні. Кривавий лютий, палаючі шини не давали спочинку кожній порядній людині. Ми також були прикуті до телеекранів, молилися подумки і вголос. Тривожна звістка облетіла посестер зненацька, вразила нещадно: «На Інститутській у Києві загинув стриянин Андрій Корчак». Були до краю вражені: та це ж син

нашої посестри Дарії Корчак. Всі наші співчуття були для неї в ті трагічні дні. Згодом ми виступили з ініціативою про присвоєння союзянці Стрийської міської організації, матері Героя Небесної Сотні Дарії Корчак звання почесної членкині Всеукраїнської організації «Союзу українок».

Бажали Україні спокою, миру, але неждано прийшла війна. Ворог забрав Крим, наступав на східні кордони. Українські хлопці йшли воювати. Нам хотілося допомагати конкретними справами, тому усі зголосилися до волонтерської праці. Наші посестри є активними волонтерами. З натхненням збирали кошти для бійців АТО біля супермаркетів Марія Гнатів, Любов Камінська, Тереса Лановенко. На одному з засідань вирішили від нашої організації підготувати передачу для бійців. У жовтні 2014 року завдяки ініціативі Параскевії Хомин, Стефанії Стаськів та інших ми закупили за кошти організації і передали в АТО 108 пар шкарпеток, зв'язали власними руками 20 пар шкарпеток. Зуміли

союзанки вирішити й інше питання – забезпечення прапорами бійців АТО. Союзанки Тереса Лановенко та Юлія Бандурович організували закупівлю тканини (адміністрація магазину «Крісанта» охоче пішла нам назустріч), а також безкоштовне пошиття національних прапорів у міжшкільному комбінаті виробничого навчання. Учениці з захопленням взялися за цю справу. Крім того, союзанки придбали і передали в ГО «Майдан» прибори для гоління, миючі засоби.

Гібридна війна триває. Але й наша волонтерська праця не припиняється. Цього літа членкині організації взяли участь у виготовленні маскувальної сітки для АТО. Союзанка Анна Саврига за власний кошт пошила літні шорти для поранених бійців. Зеновія Ханас приєдналася до волонтерської спільноти церкви Успення Пресвятої Богородиці у заготівлі сухих овочевих супів.

Багато ще хороших справ плануємо зробити. Наші посестри не чекають особливого запрошення. Коли мають вільну хвилину, то забігають до Народного дому, питають волонтерів, що необхідно зробити. Жінки розуміють, що їхня допомога потрібна, на неї чекають.

Користуючись нагодою, хочу висловити щиру подяку усім посестрам, обдарованим щирими серцями, за те, що прилучилися до волонтерської праці.

Зеновія Ханас, голова Стрийської міської організації «Союз українок».

Вручено звання почесної членкині Всеукраїнської організації «Союз українок».

24 серпня 2014 року у виставковому залі Стрийського краєзнавчого музею «Верховина» відбулася знаменна подія. Союзянці Дарії Корчак вручено звання почесної членкині Всеукраїнської організації «Союз українок». Звання і подяку вручала голова Орислава Хомик. Вітання,

квіти, щирі посмішки і теплі слова – все це призначалося для нашої посестри.

Дарія Корчак – мати Героя Небесної Сотні. Нелегкий життєвий шлях пройшла ця жінка. Походить пані Дарія зі священничої родини, виховувалась у патріотичному дусі. В юнацькі роки опинилася у сталінських казематах. Пройшла тяжкі дороги політв'язня. В роки заслання гартувала свій дух, в застінках ГУЛАГу познайомилася з письменницею Ольгою Дучимінською. Через все життя пронесла пам'ять про неї. Вірші, написані друзями-політв'язнями, свято берегла в часи комуністичної зими, щоб в роки Незалежності опублікувати їх. Сімейну реліквію – весільний рушник батьків, який мандрував з родиною заслання, подарувала світлиці «Союзу українок», що в Народному домі. Не дивно, що виховала трьох дітей-патріотів: Юрія, Андрія та Ольгу.

То ж коли настав слухний час, пані Дарія благословила синів на боротьбу за волю України. Андрій та Юрій пліч-о-пліч стояли на Майдані і під час Помаранчевої революції, і під час Революції Гідності. Виступили за справедливість і честь українців. А 22 лютого 2014 року безжальна куля тітушки влучила у скроню молодшого Андрія. Він одним з перших «вступив до лав» Небесної сотні.

Коли матері вручали подяку та почесне звання, напевно з небес споглядав за нею Андрій, промовляючи «Мамо, не плач...»

Поетичні рядки союзянок

**Теодора Савчинська,
членкиня «Союзу українок»**

НЕБЕСНІЙ СОТНІ

Чому зірки стулили очі,
Чом небеса закрили хмари,
Чому проміння сонця згасло,
Й земля стогнала від пожару?

Не жаль мені ні зір, ні сонця,
Не жаль небесної блакиті,
Не жаль землі, що застогнала –
Жаль в серці, згинули ж бо діти!

Більше нема у мами сина,
І хрест важкий придавить душу.
Немає мужа, батька, брата,
Нема того, хто жаль осушить.

Непрохані спливають сльози,
Вмиває й небо дощ сльозами,
І кожен день пітьма покрила,
І світ щезає під ногами.

А ти, мій братику, сестрице!
Ти жаху мук не сподівався!
Не відав, що той кат гірш звіра
Над твоїм тілом познущався.

Тепер твій спокій їм покара,
До кінця днів їх не покине!
А на геройських на могилах
І квіти й свічі Вам невинним!

Вже ось дев'ятий день минає
Як ви загублені у світі.
А вам ще жити, жити, жити,
Хотілося добро творити!

А скільки планів на майбутнє,
І радощі, і сподівання.
Все разом перекреслив постріл.
Байдужий постріл в ніч змагання.

Горіли шини і покришки,
Топився сніг в мішках із дратви,
Каміння обпікало руки,
А дзвін гримів, стогнав, калатав.

І димова важка завіса
Всіх обгорнула: правих й лівих,
Лишень вогонь! Вогонь пожертви!
Злі навіть постріли завмерли.

Із даху снайпер прицілявся...
І ти не знав, що це останній
Твій подвиг у бою за ВОЛЮ,
За ПРАВДУ і за гідну ДОЛЮ!

Герої нашу не вмирають!
Злітають голоси мільйонів.
Й душа твоя, як вільна пташка,
Для України в обороні...

Протест громадян України на Майдані у Києві
Від 30.XI.2013 р. до 24.02.2014 р.

ШЕВЧЕНКО НА МАЙДАНІ

<p>У Києві хвилюється Майдан, У чорних масках, у екіпіровці, Посеред них Шевченко – наш титан, Пророк і батько – геній українців!</p> <p>«Чого це, браття, що спіткало вас? Невже слова мої дозріли жнивом?!» В Тараса очі, наче дві зорі. Світились добротою, мовби з дивом.</p> <p>«Не марно, знаю, кров тут пролилась. Байдужість тут вмира й користолобство! Та ще далеко, рідні, та пора, Коли у світ прийде людинолюбство».</p> <p>І ось на цьому перехресті лих, Шевченко встав у 200-літ ходою, У цей буремний й небезпечний час – Свобода й воля – мрією живою! Духовність тут над попелищем піднялась!</p> <p>У когось все ж катарсис від монет струмує,</p>	<p>А хтось розіп'ятий, чи кулею зборовсь, А ворог пре, вбива й щораз-то більш лютує.</p> <p>Не видно неба, чорний дим навкруг... і дзвін, Людські, вогонь у пільмі лиже силуети, І зойком, стогоном в сотнях сердець луна, Молитва: Отче наш, не дай синам померти! Вже ніч вкриває «Беркута» убивче зло, Завзяття ж нації в Михайлівськiм Соборі... Триває битва ця з минулих ще століть, За волю і свободу від ординських оргій.</p> <p>«Борітеся, поборете» - прорік Тарас. Герої йдуть у бій, хоч смертна їх дорога, І в кожному із нас, звучить вселенський глас. СЛОВАМИ тими, що ідуть від БОГА!</p>
--	---

ДУМКА

<p>Тоді – по Збруч. Тепер – по Сіверський Донець. І Крим відрізав скальпель зради. І Україна на межі Поміж руйновищем блокади.</p>	<p>Така вже доля – на межі, Щоб гуртувати дух і крицю, І лаштувати в час бійницю. Буть на сторожі будь що будь. Й на хвилю ока не зімкнуть!</p>
--	---

РОЗПОВІДЬ УЧАСНИКА АТО

<p>Команда: триста тридцять три, – І вибух землю потрясає, Завіса диму й блиск вогненний, І чрево пекло розкриває.</p> <p>Земля двигтить з напруги злої. Пекельний шквал в небес блакиті.</p>	<p>Усе зактив туман ядучий І хлопця, хлопчика в тій миті... Навала ворога зухвала. Іде війна, війна священна За рідну землю, за свободу – Нація наша незнищенна!</p>
---	---

РОЗМОВА В ТЕАТРІ

<p>Ми поруч в партері, Немов випадково. Та випадковостей нема. У котрий раз стається щось довкола, І кола з безконечності – звичай. На дворі літа теплота приємна, А цей з плащем, і руку прикрива. З АТО, на час. На мирне небо! Іде вистава. В залі тиша... А хлопців – повний ряд, вся рота. І кожен з них з думками не в театрі, Вони ще там, ще на передовій... А тут для них така собі розрядка... Хто в призадумі, хто наче чужий, А хто веселий і, ніби, спокійний. Тривожно б'ється в мене серце: «Як ви там, як? А що рука?», - Осколок лікоть роздробив, А так нічого, заживе...</p>	<p>І настрої завжди бойовий... Не плачте, мамо, ми сміливі! Всім ворогам, по чину чин, Дамо заслужений розгін. Там побратими, всі як один, І рідну землю захистять з усіх сторін. - Ось, синку, вервицю візьми, Хай оберегом тобі буде, Хай вбереже Заступниця в борні, Щоби вернувсь до діточок живий. Вона намолена! Молись у час важкий... - Ми перемаємо! Інакше й бути не може. - Герої наші, ви герої! Нехай Господь вам допоможе!</p> <p>І призадумались обоє... І думи їхні перехресні... Бо миру мир, і спокій в хаті, Тоді правдиво ми багаті!</p>
---	--

ЄДИНА РОДИНА

<p>Приїхали. Щасливі, що живі. І сльози радості на мужніх лицах. Із діточками їхні матері, І море квітів лиш жовтоблакитних.</p> <p>Іде ротація. Лиш десять днів, А пекло те, наче глитай ковта</p>	<p>Все нові жертви нації синів. Кати-ординці – серця в них немає.</p> <p>І люті катування, і полон... Аж небо зоряне слізьми заплаче! Лиш Ангел білокрилими крильми Обгорне душу й занесе пред Бога очі!</p>
---	--

ДОНБАС

<p>Горить Донбас, Донбас кровавить, Ось День розстрілюють гармати, А люди в норах підземелля, Бо де іще їм заховатись?!</p> <p>Вогонь гарматний ураганом, Летять осколки в сотні метрів, Там, де поля і сіножаті, У вирвах, в ямах вітер клятий.</p>	<p>В димах на згарищах і в болю Розруха править бал шалений, І розумом те не сприйняти: При владі московит скажений.</p> <p>А наших хлопців мужність кличе... Відстрілюють їх по одинці, Але шеренги йдуть за ними – Не залякають нас чужинці</p>
--	---

Юлія Бандурович, членкиня «Союзу українок»

БЛАГАННЯ

О Мати Божа, Мати єдина!
Допоможи нам спасти Україну!
Не дай нам, дітям,
Так рано вмирати,
Ми Україну прийшли захищати!
Благослови нас! О Божа Мати!
Віками предки

Жили в неволі.
А ми бажаєм кращої долі!
Ми не жалієм життя віддати
За Україну, за рідну Матір,
Благослови нас! О Божа Мати!
Мати ласкава, Мати єдина,
Допоможи нам спасти Україну

ПЛАЧЕ НЕНЬКА УКРАЇНА

Плаче ненька Україна, плаче і ридає,
Що століттями томилась в імперському
краї.
Наступила чорна хмара, принесла новину,
Що цар-батюшка з синами кладе в
домовину:

“Тут Європа, тут Вам воля, свобода і
слава,
Ми ідьом к братьям по крові в митную
державу”.
Зібралось у столиці мільон народу,
Щоб не дати закопати Правду і Свободу!
Приїжджають з родинами, з дітками
малими,
Щоб не дати закопати нас у домовину.

Розлютився цар-батюшками з своїми
синами –
Царьовими, Добкіними і Медведчуками.
Ще й покликав Захарченка, Льовкіна-
служаку,
Табачника, Чечета, ще й нечисть усяку,
Своїх блазнів-дуполизів і в масках
сволоту,
Кричить: “Бийте-убивайте правду і
свободу!”

Не прийдеться, цар-батюшка, довго
царювати,
Ми виженем тебе скоро з золотих
палаців!
Єднаймося, рідні браття, єднаймося,
друзі,
Переможемо! І ми буде у Євросоюзі!

ТРИВОЖНІ ДНІ МАЙДАНУ

Ті дні запам'яталися назавжди. Хвилювання і щем душевний не покидали мене і мою родину кілька місяців. А почалося все з Євромайдану у листопаді 2013 року. Звичайно, мої онуки, київські студенти, з перших днів були з усіма на Майдані у Києві. Ми переживали за них, але й тішилися, що діти так щиро вболівають за долю держави.

Моя внучка-студентка була в ту горезвісну ніч, 29 листопада, з усіма студентами на Майдані. Дізнавшись про нічний розгром, уся родина не на жарт схвилювалася. У розпачі телефонує невістка, сповіщає, що не може додзвонитися до дочки. Телефон онуки не відповідав, то ж ми подумали, що вона залишилася на Майдані. Це були тяжкі і напружені хвилини і години. Що ми тоді пережили...

Нарешті дзвінок! Внучка повідомила: «Зі мною все добре, мамо, я пішла з Майдану швидше і пів третьої вже була вдома». Знаєте, в ту мить ми всі ридали. Ці пережиття глибоко запали в пам'ять.

А революція тривала...

У січні 2014 року, перед самим Йорданом я приїхала у Київ до внуків, щоб допомогти їм приготувати страви до Святої вечері перед Богоявленням. Впоравшись з усім, ми, звичайно, пішли на Майдан. Бачили мужніх оборонців Майдану. Уявіть собі: нерви у цих людей вже не витримували. Два місяці вони в складних умовах, не миті, під відкритим небом. Як ви собі це уявляєте? Вони прагнули конкретних рішень.

Ми прийшли на Майдан і другого дня, на Водосвяття. Якраз почався мітинг. Виступали політичні очільники. А люди вимагали від них дії. Вразило те, що провідники мітингуючих заявили: «Якщо нам не визначать лідера, то ми підемо самі». Напевне, багато хто пам'ятає, що сказав тоді А. Яценюк. Він заявив, що лідер - це вся Україна. Звичайно, він помилково це сказав. Такого не може бути. Мусить бути провідник, за яким піде народ.

На мітингу оголошено, що депутати повинні зібратися біля Верховної Ради о п'ятій годині. Майданівці вирішили йти туди, щоб зустрітися з депутатами.

Ми вирушили з майданівцями. Ідемо в напрямку вулиці Грушевського. А там вже є заслона, вже омонівці стоять і не пускають. Хлопці просять: «Пропустіть, нам треба дістатися до Верховної Ради, туди

мають підійти депутати». Не пускали. Почалася шарпанина. Ми дізналися, що до першої лінії мітингуючих прибув В. Кличко. Його обступили, почали штовхати. Він заявив, що їде до президента. Через пів години повертається. Каже: «Не прийняв мене президент». Напруга не спадала.

Я з болем і захопленням одночасно слідувала за київською молоддю. Зовсім молоді люди, майже діти, учні. Вони були в самій гушці подій.

А потім почали стріляти! Молодь не зупинялася, йшла вперед, незважаючи на небезпеку. Я почала до них говорити: «Діти, куди ви йдете, та там є старші, зупиніться. Не йдіть, не йдіть туди!». Стрілянина не припинялася. Я прошу своїх онуків: «Давайте відійдемо, бо летить просто до нас». Але онуки не погодились, кажуть: «Ні! Чекаємо кінця». Подиву гідні волонтери. Вони носили майданівцям харчі, канапки, чай. Тоді я зрозуміла, що кияни – це надзвичайні люди, великі патріоти.

Ми не відходили довший час. Перебували на вулиці Грушевського, в гулі і чаді палаючих шин до другої години ночі. Повернули додому, і далі стежили за розвитком подій по телебаченню. Все це дуже схвилювало мене, зовсім не могла заснути.

А на другий день дізналися про смерть вірменина Нігояна. Лишився в мене великий біль за того хлопця.

Події на Грушевського оживили дитячі спогади. Адже дитинство моє тривало у воєнний час. Переживаючи страхіття подій на вулиці Грушевського, я вмить згадала Другу світову війну, коли ми були дітьми і бачили фронт, розриви снарядів і смерть. Не думала, що вдруге мені доведеться таке пережити.

Молилася тоді: «Дай Боже, щоб все це закінчилося, щоб запанувала тиша». На жаль, донині чекаємо тої тиші і спокою...

*Любов Камінська,
почесний голова Стрийської міської
організації «Союз українок».*

Громадська організація «Майдан Стрийщини» звертається до ВСІХ з проханням сприяти і підтримати нашу ініціативу та допомогти забезпечити традиційними Різдвяними стравами стриян – мобілізованих та військовослужбовців, які на даний час знаходяться в зоні АТО.

В рамках акції «Святвечір воїна» пропонуємо долучитися до приготування Різдвяних страв: куті, пампухів, вареників, голубців, бурячків з хроном, м'ясного, солодошів.

Плануємо відправку посилок 2 та 4 січня 2016 року з Народного Дому по вул. Народна, 8.

Дякуємо за розуміння та співпрацю.

**Солодоші для воїна
в зону АТО**

ГО «Майдан Стрийщини»
www.smaidan.jimdo.com
тел. (093) 539 08 35

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «МАЙДАН СТРИЙЩИНИ»

82400, Львівська обл., м. Стрий, вул. Народна, 8

st.maydan@gmail.com www.smaidan.jimbo.com

Наші реквізити: ЕДРПОУ / ДРФО 39527322, Львівська філія ПАТ

КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК «ПРИВАТБАНК», МФО 325321

Розрахунковий /рахунок № 26007053827960

Тел.. 093 539 08 35